

Ганна Зайцева: «Найголовніша мрія – закінчення війни перемогою України»

Ганна Зайцева живе в індустріальному місті Запоріжжі, от вже 15 років сумлінно працює у ПрАТ «Запоріжвогнетрив», стільки ж перебуває в лавах Профспілки металургів і гірників України. З 2019 року обирається головою цехкому управління технології та якості підприємства. Вона розповідає:

– До війни я була провідним інженером у проектно-дослідницькому відділі ПрАТ «Запоріжвогнетрив». Працювала, займалася профспілковими справами. Ми з родиною мріяли про майбутнє, будували плани на відпочинок... Але...

Розпочалося повномасштабне вторгнення – і все кардинально змінилося. Війна зруйнувала всі мрії, всі плани. Мій чоловік пішов у війсьсько боронити Батьківщину. Я залишилася вдома, налякана і розгублена. Ніхто з нас не розумів, куди далі рухатися, були різні думки, страх...

Та я опонувала себе. Я точно знала, що треба продовжувати жити у рідній країні, працювати на рідному підприємстві, бо надійний

тил – економічна підтримка для нашої армії.

Звісно, життя у прифронтовому місті – це непросто. Близькість лінії зіткнення сильно вплинула на наше повсякдення. У ПрАТ «Запоріжвогнетрив» почалися труднощі з персоналом: дівчата виїжджали до безпечніших регіонів, хлопці масово ставали на захист країни. Тож у 2023 році мені запропонували посаду керівника проектно-дослідницького відділу, яку раніше традиційно обіймали лише чоловіки.

Так, у мене вже був певний досвід, але посада керівника вимагає більших знань та навичок. Я не наважилась би спробувати – якби не підтримка колег. Саме завдяки їхній допомозі я долала виклики, що стояли переді мною.

У нас чудовий дружний колектив, кожного дня ми підтримуємо один одного. А ще про нас піклується наша Профспілка. У профком первинної організації ПМГУ на Запоріжвогнетрив можна прийти з будь-яким питанням – соціальним, правовим, навіть особистим. Там мож-

на отримати путівки на санаторно-курортне лікування, матеріальну допомогу на відновлення здоров'я, зокрема – для поранених захисників. Знаю це з власного досвіду: коли мого чоловіка поранили на війні, Профспілка допомогла нам як матеріально, так і морально.

Ще до війни у профактиві нашої Профспілки було понад 50% жінок. Напевно тепер ця цифра ще збільшала. Шкода, що через таку сумну причину, але дівчата – впораються. Працівниці ПрАТ «Запоріжвогнетрив» – фахові, віддані своїй справі, дуже активні. Я думаю, що саме за такими сильними, рішучими жінками, які все встигають і на роботі, і вдома, які можуть адаптуватися до нових умов, – майбутнє нашого підприємства та країни в цілому.

Аби тільки нам вистачило сил вибороти це майбутнє. Для мене особисто найголовнішою мрією зараз є закінчення війни перемогою України, повернення до мирного життя, повернення родин додому та чоловіків з фронту.

